

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12147/2023
17.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Никола Стеванић, адвокат из ..., против туженог ДДОР „НОВИ САД“ А.Д. Нови Сад, чији је пуномоћник Тамара Травица, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3142/22 од 18.01.2023. године, у седници одржаној 17.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3142/22 од 18.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 239/2021 од 22.09.2022. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужбени захтев делимично усваја. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиљи на име материјалне штете исплати и то: на име изгубљене зараде почев од 09.07.2017. године па до 31.08.2022. године, износ од 67.200,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, све са законском затезном каматом почев од 22.09.2022. године до исплате; на име материјалне штете у виду новчане ренте почев од 01.09.2022. године па убудуће, месечно износ од 1.200,00 евра, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате до 10-ог у месецу за текући месец док за то постоје услови и то доспеле рате одједном са законском затезном каматом почев од доспелости сваке рате до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 943.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, вишак тужбеног захтева преко досуђеног износа од 67.200,00 евра до траженог износа од 124.800,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом почев од

22.09.2022. године, као и захтев за исплату новчане ренте преко досуђеног месечног износа од 1.200,00 евра до траженог месечног износа од 2.400,00 евра са споредним потраживањем камате на ту разлику, је одбијен.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 3142/22 од 18.01.2023. године, ставом првим изреке, жалбу тужиље одбио, жалбу тужене делимично усвојио а делимично одбио, па је пресуду Вишег суда у Новом Саду П 239/2021 од 22.09.2022. године потврдио у усвајајућем делу накнаде материјалне штете, а преиначио у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је досуђени износ од 943.500,00 динара снижен на износ од 580.500,00 динара. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиље и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Ревизијом туженог указује се на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. Закона о парничном поступку, јер је суд одбијајући предлог туженог да се одреди ново медицинско вештачење путем вештака медицине рада, и одбијајући предлог за економско – финансијским вештачењем, онемогућио туженог да расправља пред судом. Међутим, та битна повреда није разлог због ког ревизија може да се изјави на основу одредбе члана 407. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку. Тужени у ревизији неосновано указује да је судија Јадранка Мали која је члан већа другостепеног суда, била поступајући судија пред Вишим судом у Новом Саду у овој парници пошто је, супротно тим наводима ревизије, првостепену пресуду донео судија Милан Кнежевић, а претходну пресуду Вишег суда у Новом Саду П 1693/18 од 04.02.2022. године донела је судија Сања Гојковић Столић.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је повређена 09.07.2017. године у 17,00 часова у ..., на раскрсници улица ... и ... улице, тако што је ББ, управљајући путничким возилом регистраске ознаке ... -...-, осигураним код туженог, изгубио контролу над возилом, сишао са коловоза у лево, те предњим делом возила ударио у привремено постављени саобраћајни знак „обавезни смерови“, а потом и у тужиљу, која, се као пешак, кретала улицом ... поред коловоза са леве стране од правца улице ... ка улици ... . Од силине удара, тужиља је ударила у возило регистарске ознаке ... -...- које је било паркирано поред коловоза и том приликом задобила тешке телесне повреде опасне по живот. Усаглашавањем налаза и мишљења судских вештака неуролога, неуропсихијатра, ортопеда и пулмолога, утврђен је јединствени проценат умањене животне активности која код тужиље износи 60%. Тужиља је рођена ... године, завршила је средњу школу, смер ..., а у време када се догодила предметна саобраћајна незгода била је запослена код послодавца „ВВ“ д.о.о, почев од августа 2016. године, по основу уговора о раду на одређено време, на пословима ... до

30.06.2018. године, када јој је тај уговор истекао. Поред те зараде, тужиља је зараду остваривала и бавећи се певањем. Наиме, током .../... године, тужиља је била учесник познатих телевизијских музичких такмичења на којима се афирмисала, па је одлазила на часове соло певања како би се усавршила. У априлу месецу ... године тужиља је почела да ради као певачица са бендом „ГГ“ чији оснивач је био ДД. По потреби је одлазила да пева са колегама из другог бенда када је позову, и ако није имала уговорене своје наступе. Такође је повремено наступала са бендом „ЂЂ“ чији је стални члан био ЕЕ, као и са бендовима „ЖЖ“ и „ЗЗ“. У периоду од априла ... године до јула ... године тужиља је имала у просеку три наступа недељно од којих су углавном викенди били по клубовима на територији ... и то: клуб „ИИ“, „ЈЈ“, кафана „КК“ и други клубови ван територије ..., док је неке наступе имала и по приватним журкама, рођенданима, прославама рођења деце, крштењима, свадбама и слично. Зарада тужиље по сваком наступила била је фиксна и износила 100 евра. На тај начин тужиља је просечно зарађивала 300 евра недељно, односно 1200 евра месечно. Осим тога, тужиља је поред овог фиксног износа понекад добијала и бакшиш у износу који је варирао. Све хонораре од наступа тужиља је примала на руке у готовини, тако што је уговорени износ исплаћивао шеф бенда ДД. Никада није била члан Удружења естрадних уметника, нити је плаћала накнаду СОКОЈ-у. Као последица повреда задобијених у предметном догађају, тужиља није способна за послове при обављању којих је потребно подизање и ношење терета преко 5 килограма у једном акту, гурање или вучење терета преко 10 килограма у једном акту, рад у принудном положају тела, посебно за претклон, затклон, ротацију трупа и рад са рукама изнад нивоа главе, дужевремено стајање или ходање (дуже од 30-40 минута), ходање по клизавом, неравном и трошном терену (песак, неугажена земља итд), учестало савладавање архитектонских препрека (степенице, косе равни и слично), дужевременско седење (дуже од 30-40 минута), рад на висини или у дубини, рад у лошим климатским и микроклиматским условима, прецизан димануални рад, коришћење својих вокалних способности (певање), континуирано ангажовање пажње, концентracија и адекватна психомоторна брзина и реаговање. Уопште није способна (потпуни губитак радне способности) за обављање послова певачице. Лечење тужиље завршено је 23.03.2018. године, а након саобраћајне незгоде тужиља је родила једно дете. Због заосталих последица повређивања спорном приликом, код тужиље је присутно умањење опште радне способности од 64,5% и то због ограничене покретљивости слабинског дела кичменог стуба, средњег до тешког степена (35%), ограничене покретљивости грудног дела кичменог стуба средњег до тешког степена (7,5%), слабости и трњења ногу (2%), слабије мишићне снаге у регији интервације левог лакатног нерва (5%), органски психосиндром благог до умереног степена (10%), стање након нагњечења плућа, срасли прелом „дршке“ грудне кости, стање после прснућа плућне марамице са десне стране са парцијалним пнеумномотораксом (5%).

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су, делимичним усвајањем тужбеног захтева тужиље, туженог обавезали да јој накнади штету на име изгубљене зараде од 67.200,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са припадајућом каматом и да јој убудуће исплаћује новчану ренту почев од 01.09.2022. године у месечном износу од 1.200,00 евра, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, применом одредбе члана 154. став 1, 158, 195. и 188. Закона о облигационим односима, налазећи да се штета огледа у изгубљеној заради услед повређивања и губитку зараде услед неспособности за рад, као и будућој штети у

висини зараде коју би тужила остварила од времена пресуђења да до губитка радне способности није дошло, јер се по редовном току ствари могло очекивати да би она и убудуће ту зараду остваривала радећи као певачица.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Накнада материјалне штете прописана је одредбом члана 185. Закона о облигационим односима, тако што је одговорно лице дужно успоставити стање које је било пре него што је штета настала (став 1.). Уколико успостављање ранијег стања не усклађа штету потпуно, одговорно лице дужно је за остатак штете дати накнаду у новцу (став 2.). Кад успостављање ранијег стања није могуће или кад сматра да није нужно да то учини одговорно лице, суд ће одредити да оно исплати оштећенику одговарајућу своту новца на име накнаде штете (став 3.). Накнада у облику новчане ренте прописана је одредбом члана 188. Закона о облигационим односима, тако што у случају смрти, телесне повреде или оштећења здравља накнада се одређује, по правилу у облику новчане ренте, доживотно или за одређено време (став 1.). Новчана рента досуђена на име накнаде штете плаћа се месечно унапред, ако суд не одреди што друго (став 2.). Оштећеник има право како на накнаду обичне штете, тако и на накнаду измакле користи на основу одредбе члана 189. став 1. Закона о облигационим односима. Суд ће узимајући у обзир и околности које су наступиле после проузроковања штете, досудити накнаду у износу који је потребан да се оштећеникова материјална ситуација доведе у оно стање у ком би се налазила да није било штетне радње или пропуштања, на основу одредбе члан 190. истог Закона.

У конкретном случају, тужила је повређена у саобраћајној несрећи коју је скривио осигураник туженог, па је тужени дужан да јој накнади материјалну штету коју је том приликом претрпела, на основу одребе члана 940. Закона о облигационим односима, на име изгубљене зараде и да јој убудуће плаћа новчану ренту, имајући у виду да тужила има потпуни губитак радне способности за обављање послова певачице, а обављањем тог посла се издржавала пре повређивања. Због тога тежени неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Наводима ревизије тужене указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није од утицаја на одлучивање о ревизији, имајући у виду да ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, на основу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, осим у случају из члана 403. став 2. тог закона, што овде није случај. Такође се наводима ревизије тужене оспорава оцена доказа и избор доказних средстава од стране суда, што је такође без утицаја на одлучивање о ревизији. Начело слободне оцене доказа карактерише одсуство законом утврђених правила о избору доказа и њиховом рангирању према доказној снази. Суд у сваком конкретном случају слободно формира своје уверење о доказаним односно недоказаним чињеницама, а слободна оцена доказа подразумева и слободу избора доказних средстава, на основу одредбе члана 8. у вези члана 10. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић